

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПОСИЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Бугайчук К.Л., доктор юридичних наук, доцент завідувач
науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності
Харківського національного університету внутрішніх справ
(Україна)

Служба в поліції є державною службою особливого характеру, яка є професійною діяльністю поліцейських з виконання покладених на поліцію повноважень. Завдяки вказаним особливостям, поліцейський повинен отримувати від держави належний правовий та соціальний захист. Так, відповідно до статті 62. «Гарантії професійної діяльності поліцейського» Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, поліцейський своєчасно і в повному обсязі отримує грошове забезпечення та інші компенсаційні виплати відповідно до закону та інших нормативно-правових актів України, а також у повному обсязі користується гарантіями соціального та правового захисту, передбаченими цим Законом та іншими актами законодавства [1].

Разом із вищевикладеним чинне законодавство України, що регулює порядок проходження служби в поліції та особливості їх соціального забезпечення

ще не в повній мірі відповідає усім правовим стандартам, зокрема в частині врегулювання відносин поліцейського та держави, які складаються з приводу відпусток.

Частиною 9 статті 93 «Обчислення тривалості відпусток поліцейських» Закону України «Про Національну поліцію» визначено, що поліцейським у рік звільнення за власним бажанням, за віком, через хворобу чи скорочення штату в році звільнення, за їх бажанням, надається чергова відпустка, тривалість якої обчислюється пропорційно з розрахунку однієї дванадцятої частини відпустки за кожний повний місяць служби в році звільнення, а частиною 10 цієї ж статті встановлено, що за невикористану в році звільнення відпустку поліцейським, які звільняються з поліції, виплачується грошова компенсація відповідно до закону.

Разом із цим відповідного закону України, що регулює питання компенсації поліцейським невикористаної частини відпустки не передбачено, адже чіткої вказівки на такий документ у статті 93 Закону України «Про Національну поліцію» не має. Якщо ж мається на увазі цей закон «Про Національну поліцію», то зрозуміло, що потрібне інше формулювання відповідної бланкетною норми, наприклад, «відповідно до положень цього закону».

На підставі вказаних прогалин у правовому регулюванні порядку компенсації невикористаної частини відпустки, складається ситуація, що поліцейським у рік звільнення, компенсується тільки невикористана частина відпустки за рік звільнення, а невикористані частини відпустки за попередні роки не оплачуються.

Слід зауважити, що відповідно до частини 11 статті 93 Закону України «Про Національну поліцію» вказано, що за бажанням поліцейського невикористана частина відпустки може бути приєднана до чергової відпустки на наступний рік [1]. Таким чином, якщо поліцейський забажав приєднати невикористану частину відпустки до відпустки на наступний рік, а у наступному році не використав жодної із цих відпусток, то йому з незрозумілих причин буде компенсована тільки частина відпустки за поточний рік, що ставить під сумнів реалізацію гарантій професійної діяльності поліцейського та забезпечення його соціальних прав.

Відомчим наказом МВС № 260 від 06 квітня 2016 року був затверджений порядок та умови виплати грошового забезпечення поліцейським Національній поліції та курсантам вищих навчальних закладів МВС із специфічними умовами навчання. Пункт 8 розділу III цього документу аналогічно до закону України «Про Національну поліцію» вказує, що за невикористану в році звільнення відпустку поліцейським, які звільняються з поліції, виплачується грошова компенсація відповідно до чинного законодавства. Але питання щодо невикористаних відпусток за попередні роки цим Порядком також не врегульовано [2].

Вказані недоліки суттєво впливають й на неоднозначність судової практики із зазначених правовідносин, адже співробітниками поліції подається велика частина позовів з питань компенсації невикористаної частини відпусток за попередні роки.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду неодноразово розглядав справи з подібними правовідносинами, зокрема №826/8185/18 за позовом до Національної поліції України про визнання протиправними дій,

зобов'язання вчинити дії [3]; №818/1276/17 за позовом до Головного управління Національної поліції в Сумській області про стягнення грошової компенсації, середнього заробітку, матеріальної допомоги та моральної шкоди [4]. Предметом спору у цих справах були дії відповідачів щодо невиплати позивачам (поліцейським) грошової компенсації за невикористану відпустку за попередні роки, що передують року звільнення. Проте під час їхнього розгляду суди дійшли різних правових висновків.

Так, у постанові від 23.10.2019 Верховний Суд виходив з того, що питання компенсації невикористаної частини відпустки поліцейському за минулі роки не врегульоване положеннями, а тому при вирішенні цього питання підлягають застосуванню приписи Кодексу законів України про працю. Проте у постанові від 06.02.2020 Верховний Суд зазначив, що питання виплати грошової компенсації за невикористану частину відпустки поліцейським, які звільняються, урегульовані нормами пункту 8 розділу III Порядку № 260 [2], які є спеціальними за своєю правовою природою та підлягають застосуванню до спірних правовідносин.

В той же час постанова Верховного Суду від 19.01.2021 у справі № 160/10875/19 (провадження № К/9901/13369/20) вказує, що законом не виключаються випадки, коли поліцейським відпустка не буде використана протягом календарного року. Не передбачено позбавлення поліцейського права на відпустку, яке він уже отримав в попередньому календарному році. Водночас надано право працівнику використати право на відпустку за попередній рік одночасно з черговою відпусткою наступного року.

Таким чином, у наступному календарному році, в тому числі і за умови, що він є роком звільнення, поліцейський має гарантоване право на чергову відпустку за поточний календарний рік та на відпустки (основні і додаткові), що не були використані в попередніх роках, що виражається в праві на отримання грошової компенсації за весь час невикористаної оплачуваної відпустки, незалежно від часу набуття права на таку відпустку, оскільки відпустки за попередні роки також є невикористаними в році звільнення та не можуть бути залишені без розрахунку з поліцейським, адже це суперечить суті та гарантіям як трудового, так і спеціального законодавства в частині реалізації права на відпочинок [5].

На підставі вищевикладеного вважаємо, що порядок компенсації поліцейському невикористаної частини відпустки за минулі роки потребує більш чіткого законодавчого врегулювання.

Так у статті 93 Закону України «Про Національну поліцію» доцільно передбачити норми, відповідно до яких Кабінет Міністрів України має затвердити окремий порядок компенсації поліцейським невикористаних частин відпустки. Крім того, потрібно у частинах 10 та 11 статті 93 встановити вимогу, відповідно до якої поліцейські матимуть право на компенсацію невикористаних частин відпустки не тільки за рік звільнення, але й за попередні роки.

Вважаємо, що ухвалення такого акта сприятиме зміцненню соціального захисту поліцейських та реалізації положень статті 45 Конституції України та 62 Закону України «Про Національну поліцію» в частині забезпечення права на відпочинок та належний правовий та соціальний захист працівників Національної поліції України.

Література:

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://ibit.ly/82Zu> (дата звернення 27.03.2021).
2. Про затвердження Порядку та умов виплати грошового забезпечення поліцейським Національної поліції та здобувачам вищої освіти закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських: Наказ МВС України від 06.04.2016 № 260. URL: <https://ibit.ly/CGMR> (дата звернення 27.03.2021).
3. Ухвала Верховного Суду України в справі № 826/8185/18 (адміністративне провадження № К/9901/19707/19) від 19.07.2019. URL: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/83142474> (дата звернення 27.03.2021).
4. Постанова Верховного Суду України в справі № 818/1276/17 (адміністративне провадження № К/9901/48853/18) від 06.02.2020. URL: <https://tinyurl.com/yfmafg5u> (дата звернення 27.03.2021).
5. Постанова Верховного Суду України в справі № 160/10875/19 (адміністративне провадження № К/9901/13369/20) від 19.01.2021. URL: <https://ibit.ly/wtwS> (дата звернення 27.03.2021).

**Міністерство освіти і науки України
Сумський національний аграрний університет**

**МАТЕРІАЛИ ЧЕТВЕРТОЇ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА
ПРАКТИЧНИЙ ВИМІРИ**

22 квітня 2021 р.

Суми 2021

Рекомендовано до друку науково-координаційною радою Сумського національного аграрного університету (протокол № 9 від 23 квітня 2021 року)

Редакційна колегія:

Курило М.П., перший проректор Сумського національного аграрного університету, доктор юридичних наук, професор (голова);

Арістова І.В., завідувач кафедри адміністративного та інформаційного права Сумського національного аграрного університету, доктор наук, професор;

Запара С.І., професор кафедри адміністративного та інформаційного права Сумського національного аграрного університету, доктор юридичних наук, професор;

Клочко А.М., завідувач кафедри міжнародних відносин Сумського національного аграрного університету, доктор юридичних наук, доцент;

Кузнецова М.Ю., завідувач кафедри приватного та соціального права Сумського національного аграрного університету, кандидат юридичних наук, доцент;

Роговенко О.В., декан юридичного факультету Сумського національного аграрного університету, кандидат юридичних наук, доцент;

Ясинок М.М., завідувач кафедри правосуддя Сумського національного аграрного університету, доктор юридичних наук, професор.

А 43 Актуальні питання юриспруденції: теоретичний та практичний виміри: матеріали Четвертої Міжнародної науково-практичної конференції (Суми, 23 квітня 2020 року). Суми, 2021. 198 с.

Збірник містить матеріали Четвертої Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання юриспруденції: теоретичний та практичний виміри» (м. Суми, 22 квітня 2021 р.). Розрахований на науковців, викладачів вищих навчальних закладів, здобувачів вищої освіти, юристів-практиків, представників державної служби та органів місцевого самоврядування

© Автори тез, 2021

© Сумський національний аграрний університет,
2021

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, КОНСТИТУЦІЙНЕ, АДМІНІСТРАТИВНЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, КОНСТИТУЦІЙНИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС

<i>Арістова І.В., Калюжна С.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ.....	7
<i>Діордіца І.В.</i> ВІДОБРАЖЕННЯ ПОНЯТІЙНО-КАТЕГОРІАЛЬНОГО АПАРАТУ КІБЕРБЕЗПЕКОВОЇ ПОЛІТИКИ В ТЕКСТАХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ УКРАЇНИ.....	11
<i>Жданюк К.Г., Іваниця А.В.</i> КОРУПЦІЯ ЯК ОДИН ІЗ ЗЛОЧИНІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	14
<i>Іванова Ю.И., Казусева В.С.</i> ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ПОНЯТИЯ «АДВОКАТСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ» В СТРАНАХ СНГ.....	16
<i>Костєнніков Д. М.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ІММІРАЦІЇ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ.....	20
<i>Кузьменко Н.М.</i> МІСЦЕВИЙ РЕФЕРЕНДУМ:ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ.....	22
<i>Лебідь А.Є., Линок Н.</i> МЕТОДОЛОГІЯ СТВОРЕННЯ ІНТЕРАКТИВНОЇ МАПИ ВЗАЄМОДІЇ ВЛАДИ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В РЕГІОНІ.....	26
<i>Логвиненко М.І., Жмурченко Я.В.</i> КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО ГРОМАДЯН УКРАЇНИ НА АПЕЛЯЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	29
<i>Петрова Н.О.</i> МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МОНІТОРИНГУ ТА КОНТРОЛЮ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ СУБ'ЄКТАМ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ	32
<i>Рамазанова Н.О.</i> ФОРМЫ И МЕТОДЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ МИГРАЦИОННЫМИ ПРОЦЕССАМИ	36
<i>Рожкова Л.І.</i> РЕФЕРЕНДУМ ЯК ІНСТРУМЕНТ НАРОДОВЛАДДЯ: ПРАВОВІ ТА ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ	39
<i>Сенькова Т.В.</i> УСКОРЕННЫЙ ПОРЯДОК КАК ФОРМА ВЕДЕНИЯ АДМИНИСТРАТИВНОГО ПРОЦЕССА В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ	43
<i>Степанов О.В.</i> АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ РОЛИ РЕКЛАМНЫХ МЕРОПРИЯТИЙ В ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОРГАНОВ ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ ВЛАСТИ	46
<i>Стогова О.В.</i> НАРОДОВЛАДДЯ ЧЕРЕЗ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ: НОВАЦІЇ ЗАКОНУ	49
<i>Сукмановська Л.М., Репан М.І.</i> МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ У СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	52

Телятицкая Т.В.	К ВОПРОСУ ОБ ЭФФЕКТИВНОСТИ АДМИНИСТРАТИВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ	55
Хрідочкін А.В.	ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ЗАСАД АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	58
Чмыга О.В.	ПРАВО НА ЗАКОНОДАТЕЛЬНУЮ ИНИЦИАТИВУ КАК ЗНАЧИМЫЙ ИНСТРУМЕНТ КОЛЛЕГИАЛЬНОЙ ПРЕДСТАВИТЕЛЬНОЙ ДЕМОКРАТИИ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ	61

СЕКЦІЯ 2. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ СУДОВИХ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ, ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Бибило В.Н.	СОСТАВЛЕНИЕ ПРИГОВОРА СУДА ПО УПК РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ	64
Болотіна (Дігтяр) А.О.	ПРОТИДІЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРОТИ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ.....	69
Бугайчук К.Л.	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПОСИЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	72
Коробка О.С.	ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	75
Самарин В.И.	ПРИНЦИП СПЕЦИАЛИЗАЦИИ (КОНКРЕТНОСТИ) В РАМКАХ НАЦИОНАЛЬНОГО ИНСТИТУТА ОКАЗАНИЯ МЕЖДУНАРОДНОЙ ПРАВОВОЙ ПОМОЩИ ПО УГОЛОВНЫМ ДЕЛАМ.....	77
Котвяковський Ю.О.	ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ПІДСТАВ ЗВЕРНЕННЯ ПРОКУРОРА З ПОЗОВОМ ПРО ВИЗНАННЯ АКТИВІВ НЕОБҐРУНТОВАНИМИ ТА ЇХ СТЯГНЕННЯ В ДОХІД ДЕРЖАВИ.....	81
Шестакова С.О.	ЗАСОБИ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ В СУДОВИХ ПРОМОВАХ (НА ПРИКЛАДІ ПРОМОВИ АДВОКАТА А.Г.ФАТЄЄВА В ІНТЕРЕСАХ РЕЛІГІЙНОЇ ГРОМАДИ УПЦ КП).....	84
Шульженко А.В.	ВИКОРИСТАННЯ ВИСНОВКІВ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ	87

СЕКЦІЯ 3. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА: НАУКОВІ ДИСКУСІЇ

Гончаренко А.В.	ПРОБЛЕМА ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ У 1989 Р.: «10 ПУНКТИВ» ГЕЛЬМУТА КОЛЯ	91
Дегтярьов С.І.	УЧИЛИЩА ДЛЯ МАЙБУТНІХ КАНЦЕЛЯРИСТІВ У РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ: ПОЯВА, ПЕРСОНАЛ ТА УЧНІВСЬКИЙ КОНТИНГЕНТ	94
Єфремова Н.В.	ДО ПИТАННЯ ІСТОРІЇ СТАНОВЛЕННЯ ОРГАНІВ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ ЗА ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО	97
Завгородня М. Р., Іваниця А.В.	ЮРИДИЧНІ НАСЛІДКИ ТА ПРИЧИНИ ПРАВОПОРУШЕННЯ	101
Коваль І.М., Коваль М.М.	ПРИРОДНО-ПРАВОВІ ТА БІОЛОГІЧНО-ГЕНИЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО МЕНТАЛІТЕТУ	103
Кудінов Д.В.	ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОСТИТУЦІЇ В РОСІЙСЬКІЙ	

ІМПЕРІЇ	106
<i>Михайліченко М.А., Зігунов В.Ю.</i> «ЄВРЕЙСЬКЕ ПИТАННЯ» У ВНУТРІШНІЙ ПОЛІТИЦІ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ	113

СЕКЦІЯ 4. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРИВАТНОГО ТА СОЦІАЛЬНОГО ПРАВА

<i>Адаховська Н.С.</i> ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ..	118
<i>Амельченя Ю.А.</i> К ВОПРОСУ О РАМОЧНОМ ДОГОВОРЕ И РАМОЧНОМ СОГЛАШЕНИИ В СФЕРЕ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ЗАКУПОК	121
<i>Гресь Н.М.</i> ЗАКРІПЛЕННЯ ДОМОВЛЕНОСТІ СТОРІН ПРО ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ ПРИ ВИРІШЕННІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ТРУДОВОГО СПОРУ	124
<i>Килимник Ю.А.</i> ВОЛОНТЕРСЬКА ТА БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ	127
<i>Кириленко О.М.</i> РОЛЬ КОЛЕКТИВНОГО ДОГОВОРУ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	130
<i>Ковалёва Т.В.</i> РАСТОРЖЕНИЕ ТРУДОВОГО ДОГОВОРА В СЛУЧАЕ НЕЗАКОННОГО ПРИВЛЕЧЕНИЯ К ОТВЕТСТВЕННОСТИ ГРАЖДАН И ЮРИДИЧЕСКИХ ЛИЦ	133
<i>Колодинская И.В.</i> ФОРМИРОВАНИЕ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ СИСТЕМЫ ПООЩРЕНИЙ И ГАРАНТИЙ ДЛЯ РАБОТНИКОВ, СОВМЕЩАЮЩИХ РАБОТУ С ПОЛУЧЕНИЕМ ОБРАЗОВАНИЯ	136
<i>Корнеев С.А., Лопатьевская Э.А.</i> НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ В СФЕРЕ ЗАЩИТЫ ТРУДОВЫХ ПРАВ ГРАЖДАН	139
<i>Кривенко Ю. В.</i> БАНКІНГ ДЛЯ НЕПОВНОЛІТНІХ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ	140
<i>Криволапов Б.М.</i> ТЕРМІНОЛОГІЧНІ КОЛІЗІЇ В ЕКСПЕРТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЕКСПЕРТА ТА ОЦІНЮВАЧА	143
<i>Куницкая О.М.</i> ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ИНВЕСТИЦИЙ: ОБЩАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА И ТЕНДЕНЦИИ	146
<i>Кучма О.Л.</i> ДО ПИТАННЯ ПРО РОЗМІР СТРАХОВИХ ВИПЛАТ ПАСАЖИРАМ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ	149
<i>Менська О.А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ДОБРОВІЛЬНОЇ ВІДМОВИ ВІД ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ОБ'ЄКТИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ	151
<i>Некіт К.Г.</i> ДО ДИСКУСІЇ НАВКОЛО КОНЦЕПЦІЇ «ТРІАДИ ПРАВОМОЖНОСТЕЙ» ВЛАСНИКА	155
<i>Самусенко Л.А.</i> ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ САМОИЗОЛЯЦИИ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ	158
<i>Сіньова Л. М.</i> ЗАХИСНА ФУНКЦІЯ ПРАВА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ	161

СЕКЦІЯ 5. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МІЖНАРОДНОГО ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА, ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА, ПОРІВНЯЛЬНОГО ПРАВОНАВСТВА

<i>Забара І.М.</i> ЕЛЕКТРОННА ТОРГІВЛЯ І ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА: НОВІ ОРІЄНТИРИ ДЛЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	164
---	-----

Казбан А.В., Бойко В.Б. ПОНЯТТЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ В КРАЇНАХ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ СІМ'Ї	167
Коротич Е.А. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ АНТИКОРРУПЦІЙНИХ МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ В УГОЛОВНИЙ КОДЕКС РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ: DE LEGE FERENDA.....	170
Кулеба І. А., Примаков К.Ю. ПОНЯТТЯ ПІРАТСТВА У МІЖНАРОДНОМУ ПУБЛІЧНОМУ ПРАВІ.....	174
Макуха І.О., Степаненко К.В. ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	176
Рашевська К.Є. РОЛЬ ДЕРЖАВИ В ЗАОХОЧЕННІ СТАЛОГО ІНВЕСТИВАННЯ З МЕТОЮ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	179
Ситник О.В. МЕХАНІЗМ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ У РАМКАХ МІЖНАРОДНОГО СОЮЗУ ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ	182
Швагер О.А. ПОЛОЖЕННЯ ПРО ТЕХНІЧНІ РЕЗЕРВИ У СТРАХОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЕКТІ ЗАКОНУ «ПРО СТРАХУВАННЯ» ТА ЇХ ВІДПОВІДНІСТЬ ПОЛОЖЕННЯМ SOLVENCY II.....	184

СЕКЦІЯ 6. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО, АГРАРНОГО, ЕКОЛОГІЧНОГО ТА ПРИРОДОРЕСУРСНОГО ПРАВА

Мороз О.В. ПРАВОВОЕ ПОЛОЖЕНИЕ СУБЪЕКТОВ ОЦЕНКИ ВОЗДЕЙСТВИЯ НА ОКРУЖАЮЩУЮ СРЕДУ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ	187
Нежевело В.В., Піддубний О.Ю. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ КРІЗЬ ПРИЗМУ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ.....	190
Стрельник В.В., Ємельянова А.О. НЕОБХІДНІСТЬ ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ЯК ЕКОЛОГІЧНОЇ ДЕРЖАВИ.....	193
Хотько О.А. ПРАВОВЫЕ ПРОБЛЕМЫ ОХРАНЫ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ ПРИ ЭКСПЛУАТАЦИИ ТРАНСПОРТНЫХ СРЕДСТВ КАК УГРОЗЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ.....	195